

मनोगत

‘देवराष्ट्र’ सारख्या इवल्याशा गावात आधुनिक महाराष्ट्राचा इतिहास निर्माण करणाऱ्या शिल्पकाराचा, एका कर्तृत्ववान महापुरुषाचा जन्म झाला हे या गावाचे भारयच जणू. आपल्या विद्वत्तेतून ज्या माणसाने महाराष्ट्राचाच नव्हे तर संपूर्ण देशाचा कायापालट करण्याचे स्वप्न उराशी बाकळगले त्या महान योग्याला ‘स्वर्गीय यशवंतराव चव्हाण’ यांना मी प्रथम विनाश अभियाढन करते.

लहानपणापासूनच ज्या महान व्यक्तीविषयी, त्यांच्या कर्तृत्वाविषयी व एकंदरच ‘देवराष्ट्र’ येथील जेलांकडून यशवंतरावांविषयी बरेच काही ऐकाविद्यास मिळाले ते मनात साठवून त्या विषयी माझे कुतूहल नेहमीच जागृत झाले होते. लहानपणी त्यांना केवळ पाहण्याची संधी मिळाली व जोठेपणी त्यांच्या कर्तृत्वामुळे प्रेरणा मिळत गेली. त्यामुळे “साहेबांच्या” विषयी सर्वोल अभ्यास करण्याची तिव्र इच्छा निर्माण झाली.

महाविद्यालयात शिकत असताना यशवंतराव चव्हाणांच्या साहित्याची स्वची निर्माण करण्यास वातावरण मिळत गेले. एक अतिशय जोरे व्यक्तिमत्व आपल्या गावातच उढ्यास आले याचा आनंदच या प्रबंधिकेच्या प्रपंचास कारणीभूत ठरला आहे. यशवंतराव चव्हाण यांची साहित्य संपदा वाचनात आली आणि त्यावर वाड्मयीन चर्चा करावी, त्यांची मूळे जपावीत अशी मनातील सुप्त इच्छाच आज प्रबंधिकेच्या मूर्त स्वस्तपात आली.

यशवंतराव चव्हाण यांची साहित्यिक ढृष्टी फार जोरी होती. त्यांची गणना राजकिय नेत्यांत नव्हे तर साहित्यिकांतच व्हायची. त्यांचे जीवन व त्यांचा सामाजिक प्रवास हा महाराष्ट्राच्या सामाज्य जनतेशी निंगडीत होता. त्यांच्या साहित्यातून आणि भाषणातून एक परिवर्तनीय वाड्मय निर्मिती झालेली आहे असे ज्यावेळी मला दिसून आले त्यावेळी त्यांची ‘सह्याद्रीचे वारे’, ‘युगंतर’ व ‘भूगिका’ पुस्तके ही अभ्यासनीय आहेत, त्यातील साहित्य आणि वाड्मय शोधून अभ्यासावे असे मनोमन वाटले. यशवंतरावांचे वाड्मय सूक्ष्मपणे अभ्यासल्याने व त्यातील प्रेरणास्त्रोत, तत्त्वज्ञान, समाजाविषयीची पराकोटीची तळगळ त्यात दिसून येते.

यशवंतरावांच्या वाणीतून जे शब्द फुटले ते तस्वीर पिढीला व राष्ट्राला प्रेरक असेच होते. त्यांच्या वाणीतून जणू सरस्वतीच बोलते आहे असे वाटल्याने त्यांच्या

विविध भाषणांचा अभ्यास करावा असे सुचले. यशवंतरावांच्या प्रत्येक भाषणाची एक वेगळी धारणी असे. ते प्रसंगानुसूप व यथोचित बोलत. सामान्य माणसांच्याच भाषेत ते बोलत असल्याने ते आपल्यातीलच एक आहेत वेगळे नाहीत असे लोकांना वाटे. प्रत्येक गोटीचा परामर्श आपल्या भाषणांतून घेत. त्यांची भाषणे आणि त्यांनी सांगितलेले विचार हे चिरकाल टिकून राहणारे आहे.. असे म्हणतात की यशवंतरावांना पुढच्या २०० वर्षांची छूटी होती. त्यांच्या विविध साहित्यातून व भाषणांतून याचा खरोरवर प्रत्यय येतो.

म्हणूनच एका नहान नेत्याचा सर्वोल अभ्यास करावा ही तीव्र उत्कंठा उत्पळ्ठ झाली. त्यामुळे त्यांचे सर्व साहित्य समजून घेण्याचा प्रयत्न मी केला आहे व याचे फलीत म्हणजेच प्रस्तुत प्रबंधिका होय!